

28

UCHWAŁA Nr 23 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lutego 1985 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny regulowane.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1984 r. Nr 13, poz. 59) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Na liście środków spożycia o charakterze standardowym i usług, na które ustala się ceny regulowane, stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały nr 176 Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1984 r. w sprawie określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny regulowane (Monitor Polski Nr 29, poz. 199), w części I po lp. 7 dodaje się lp. 7a w brzmieniu:

1	2	3
„7a	2314-2 2316-3 -4	Podroby nie objęte centralnym rozdzelnictwem w sprzedaży reglamentowanej oraz konserwy i wędliny podrobowe, w okresie od stycznia do maja."

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

29

UCHWAŁA Nr 27 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 marca 1985 r.

w sprawie podwyższenia niektórych emerytur i rent.

Realizując przyjęte w centralnym planie rocznym na 1985 r. założenia zachowania realnej wartości świadczeń emerytalno-rentowych, uwzględniając zgłoszone wnioski i wyniki społecznej konsultacji oraz kierując się zasadą szczególnej ochrony warunków życia emerytów i rencistów pobierających niskie świadczenia — Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Emerytury, renty inwalidzkie oraz renty rodzinne, przyznane do dnia 31 grudnia 1983 r. na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 i z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270), zwanej dalej „ustawą”, od podstawy wymiaru nie przekraczającej 18.000 zł podwyższa się poczynając od dnia 1 marca 1985 r. na zasadach określonych w § 2—4.

2. Przy ustalaniu daty przyznania emerytury lub renty stosuje się odpowiednio art. 122 ust. 5 ustawy.

§ 2. 1. Podwyższenie emerytur i rent, zwanych dalej świadczeniami, następuje przez obliczenie ich od podstawy wymiaru zwiększonej w myśl § 3 lub 4.

2. W razie zbiegu prawa do dwóch lub więcej świadczeń, za kwotę podstawy wymiaru, od której zależy prawo do zwiększenia i wysokość tego zwiększenia, uważa się kwotę podstawy wymiaru każdego ze świadczeń.

3. Przy zwiększaniu podstawy wymiaru świadczenia na zasadach określonych w § 3 i 4 nie mają zastosowania ograniczenia wysokości podstawy wymiaru określone w art. 61 pkt 2 ustawy oraz w przepisach odrębnych.

4. Po podwyższeniu świadczeń ustala się współczynnik waloryzacyjny, o którym mowa w art. 74 ust. 2 ustawy, stanowiący — wyrażony procentowo — stosunek podwyższonej emerytury lub renty do zwiększonej podstawy wymiaru świadczenia bez uwzględnienia dodatków

rodzinnych, dodatku dla sierot zupełnych oraz dodatku pielęgnacyjnego.

§ 3. Podstawę wymiaru emerytur, rent rodzinnych, rent inwalidzkich I i II grupy oraz rent inwalidzkich dla inwalidów III grupy, którzy do dnia wejścia w życie uchwały osiągnęli wiek: 55 lat kobieta, 60 lat mężczyzna lub osiągną go do dnia 28 lutego 1986 r., zwiększa się w następujący sposób:

Dotychczasowa podstawa wymiaru w zł	Zwiększenie podstawy wymiaru	
	o kwotę zł	nie mniej niż do kwoty zł
do 8.000	2.600	10.300
od 8.001 do 10.000	2.400	10.600
od 10.001 do 12.000	2.000	12.400
od 12.001 do 14.000	1.600	14.000
od 14.001 do 16.000	1.200	15.600
od 16.001 do 17.000	800	17.200
od 17.001 do 18.000	200	17.800

§ 4. Podstawę wymiaru rent inwalidzkich dla inwalidów III grupy, którzy do dnia wejścia w życie uchwały nie osiągnęli wieku: 55 lat kobieta, 60 lat mężczyzna i nie osiągną go do dnia 28 lutego 1986 r., zwiększa się w następujący sposób:

Dotychczasowa podstawa wymiaru w zł	Zwiększenie podstawy wymiaru	
	o kwotę zł	nie mniej niż do kwoty zł
do 17.000	500	8.300
od 17.001 do 18.000	200	17.500